

BARCS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP

Megjelenik hetenkint egyszer:
vasárnap.

Felolós szerkesztő és kiadó
Skribanek Géza.

Eg sz évre 8 kor. félfvre 4 kor. negyedévre 2 kor.
Nyilttár sora 40 fillér
Hirdetések nagyság szerint

Márczius 15.

Büszkén, bátor lelkesedéssel emeljük az ég felé a szabadságharcz, tépett, szinehagyott lobo-góit. Lássa egész világ és lássa odafent a hatalom, hogy szilárdan és kiirthatatlanul él a magyar nép szívében 1848 márczius 15-ének emlékezete, valamint a szabadságharcz is — mert akármit mondanak a politikai bölcsek, e nemzet szívében egybeforrott márczius idusa és az 1848-49-iki forradalom emlékezete.

S valóban, a márczius 15-iki ünnepek a fokmérői e nép hazaszeretetének, szabadságérzetének és lelkesedésének. Amíg ünneppel ülik meg városban és falvakban egyaránt e napot, addig a Kárpátok alján s a Duna, Tisza mentén erkölcsös, hivatott nép lakik, mely hisz a jövőben és tiszteli a multját.

Ne tévesszen meg bennünket az, hogy sokhelyütt a hatóság fejei nem vesznek részt az ünnepségen. Ne kicsinyeljük a diákokból, fiatalságból és a köznapi em-

berekből álló sokaságot, mely e napon összegyül, hogy lelkét megfüröszse márczius idusának dicsőségében. Azok, akik nincsenek velük, akiket a hivatalukról való téves felfogás távol tart az ünnepelő sokaságtól, — velünk vannak az ő szíveikben a midőn a tömeg zengi a Kossuth nótát, halk visszhangja kél annak a bürökban, velünk éneklük a nótát az ablakok mögé bujt nagy urak is. Mint a levegő a föld színét, úgy járta át és át a szabadságharcz emlékezete minden magyar ember szívét s nincs esemény, nincs változás, mely ez érzést megmásíthatná. Mert az szent és szilárd lett, mint a hit, beszivtuk az anyatejjel, tanultuk az iskolában s fejlett elménkkel igazságosnak és dicsőségesnek íteltük.

Kevés hazafias ünnepnapja van ennek a borus multu hazának. A modern magyar nemzetet leköti a porhoz a mindennapi munkával terhes élet szürkesége s nem egyszer kél a kétkedőkben a hit, hogy ez a nép elnemzetkőzieskedik s a hazaszeretettől távolodik.

Ti kétkedők és elfogultak, jertek, márczius 15-én az ünnepelő sokaság közé, mely diákokból és szegény emberekből, tehát a

haza jövőjéből és fundamentumából áll. Nézd, mint vonulnak, ünnepelnek, énekelnek, szónokolnak és lelkesednek az égisz parancszó nélkül, sőt sokszor parancszó ellenére. Ahol, hacsak egy évben egyszer is, így tudnak lelkesedni a hazáért és a multért ott ne tartsunk a nemzet erkölcsi elsüllyedésétől.

Ahol milliók és milliók esüngenek szent lelkesedéssel a szabadság ünnepén, ott ne féltsük az igazi szabadelvűséget s a szabadság intézményeit. A szabadságnak és tiszta szabadelvűségnek mindenha voltak ellenségei ebben az országban, vannak most is, — nagy és folyton növekvő számmal. Minden oldalról, még külföldről is jönnek, feltámadnak azok, akiknek a tömeg elsötétítése és elnyomatása kell, hogy hatalmukat öregbitsék. A kor hangulata olyan, amely önönmagából teremtette meg a reakziót s az máris minden vonalon heves harczt folytat márczius idusának fennmaradt vívmányaival.

Nem baj! Had harcztoljanak. Győzni soha nem fognak. Azt fogjuk elérni, hogy a harc hevében meg fog tisztulni még jobban a szabadság és egyenlőség szelleme, mely e népet táplálja s

T Á R C Z A.

DAL.

*Domboldalon kinyílt az ibolya,
Szőke kis lány ibolyáért jár oda;
Leszakasztja a virágot
S csókot lehel kelyhére,
Úgy küldi el messze, messze,
Illatos kis levélbe'.*

*— Egy leánytól, kit szivem úgy imádott,
Énis kaptam kék ibolya virágot;
Van belőle pár hervadt szál,
Szerelmünk bús emléke. . .
Órizgetem egy megfakult,
Könyvtől ázott levélbe' . . .*

Somogyi Géza.

Tavaszi.

Az öreg Bedő jól elmagyarázta az építőmesterének, hogy a lakóházban első, második és harmadik főköllék a kényelem:

oly szélesek voltak a szobák, a verenda, mintha egy zászlóaljra számítottak volna. Pedig mindössze hárman éltek a lakásban a eseléségen kívül: Bedő a dugazdag szappanos, a felesége, meg a leányuk Luiza.

Kert is volt a házvégében s ilyenkor, orgona virágzása idején, a leány a lugásban töltötte minden szabad idejét: sováro-gva, epedve, mikor esendül meg az ő számára is az igaz tavasz dala. S amint az illatban fűdő napsugár szőghaját kisé világosabbra zománczozta és megvillogtatta fátyolos szemét: tavasz volt a leány a tavaszban.

Boszuság ült ki egy pillantásra az arcára:

— Nincs itthon senki, Gábor bácsi — mondta.

Fehérhaju ingatagjárásu öreg ember felelte:

— Tudom, tudom. De hát a Gábor bácsinak így nem szabad idejönnie? — évődött az öreg szolid gunnyal.

Mindebben pedig az volt a legpompásabb, hogy a bácsi igaz meggyőződéssel Gábornak nevezte magát, pedig vala-

mikor Mihály nevet adott neki a papja. Csakhogy legalább egy félszázad óta Gábor bácsinak hívták a vén kotnyelest — az Isten tudja már miért, — úgy, hogy már maga is elhitte és nyugodt lélekkel mászkált a várdska egyik családjától a másikkhoz. Ő volt a „békéltető lélek“ aki szerencsésen mindig a legalkalmatlanabb pillanatban érkezett. Nem volt oly familia, amelyikkel rokonságot ne bizonyított volna. Ezzel csak nem törődtek, de a békéltető rohamaitól fázott mindenki . . .

— No, ne félj, majd én egyengetem az utatokat, — kedveskedett az öreg.

Lujza arca egyszerre vérvörösbe borult:

— Már meg mibe ártja magát Gábor bácsi?

— Ejha, de borzasztó ártatlan lettél egyszerre. Hanem délelőtt boldog voltál, úgy-e, mikor errefelé defilírozott az ablakod alatt a fiatal ur? Bizony Isten jóra-való kinézésü legény, tisztára nem értem, mit veszekszik az „ekszelelenciás“ apád.

Nem folytathatta tovább, egyszerre elállt a szava; ott állott előttük Ráden

tisztán fogjuk látni, hogy kik a mi barátaink és kik az ellenségeink.

A szabadság ünnepe fontos aktuális jelentőséggel is bír. A társadalmi, felekezeti és gazdasági reakció katonáinak szemében szálla márczius idusa s a nép milliói, melyek a másik táborhoz tartoznak, a szabadságharcz zászlója köré gyülekezzenek, nemcsak azért, hogy ünnepeljenek, hanem azért is, hogy tüntessenek a modern reakció ellen!

H i r e k.

— A sertéshizlalda államosítása.

A mult hétfőn nagy titokban nevezetes dolgok történtek Bareson.

Az újja épített sertéshizlalda megtekintésére ideérkezett gróf Auersberg Lipót osztrák miniszteri tanácsos, Binder osztálytanácsos és Lamprecht főállatorvos kíséretében. A magyar kormány képviselőiben Péchy osztálytanácsos és Rziha állategészségügyi felügyelő érkezett Budapestről.

Az illustis társaság külön vonaton rándult a hizlaldó telep megtekintésére, hol alapos szemle alá vette az összes berendezéseket, melyek közül különösen a pompásan működő csatornázás kötötte le a figyelmet.

Kifogásolni való dolgot csak egyet talált a bizottság.

Állategészségi szempontból nagyon fontos elbírálás alá esik azon körülmény, hogy a hizlaldába érkezett sovány sertések más rakódó hidon rakassanak le, mint aminőn a hizott és elszállításra készülő sertések felrakatnak.

Amennyiben eddig erre a célra csak egy közös rakódóhid szolgált, — a bizottság elrendelte, hogy ezen forgalom lebonyolítása külön-külön rakódó hidon történjék, azaz hogy a már meglevő egy rakódó hid mellé még egy másik is legyen építve, melynek megtörténte után úgy hisszük, misem áll utjában, hogy a telep

Gyula. Boldog szédület kapta meg a leányt, az öreg meg roppant komikusan vállába huzta a fejét és kisompolygott a lugasból.

Mindaketten azt érezték, hogy kapkodnak a levegő után. A leány mintegy lehelte:

— Gyula, miképp jött maga ide?

A réveteg tekintet egyszerre a férfi nézésévé vált.

— Bementem a lakásukba. Nincsenek itthon a szülői . . . Eljöttem; mert nem élet ez így, csak vegetálás. Mindent megpróbáltam. . . Kimentem külföldre, de a szívem itt bujdosott mindig. Visszakerültem Budapestre. Épületterveket kellett rajzolnom és a fülemben az ön beszéde zsongott. — Tompán, szaggatottan suttogta tovább.

— A fővárosban is meghallottam az itteni „jó híreket“. Az embernek vannak jóakarói akik besugják. . . Az atyja meg akarta kötni az „üzletet“ egyik konkurrensével, ugy-e? . . . A leánya lett volna az áru . . . Ne, ne tiltakozzék. Tudom

végre valahára megkezdje működését állami felügyelet alatt.

— **Márczius 15 ikének évfordulóját** mint már lapunk mult számában is említettük, nagy lelkesedéssel készülnek megünnepelni Bareson, a Baresi Iparosok Olvasóköré, a Baresi Olvasókör s a Barestelepi Polg. Olvasókör, mely utóbbi a hangulat emeléséhez mint halljuk — a pécsi zenekart hozatja el az estélyre.

Csokonyában is, — mint tudósítónk írja — méltó fényvel fogják megünnepelni márczius 15-ikét a község házában esti fél hét órakor. Ünnepi beszédet a Polg. Olvasókör elnöke tart, szavakat az ifju polgárok mondanak, nemzeti énekeket pedig a ref. énekkari tagok adnak elő.

— Egy kiváló államférfi halála.

Bittó István, Magyarország egykori miniszterelnöke halt meg e hó 8-án Budapesten 81 éves korában. Halála általános részvétet keltett az országban, mert oly államférfiu volt, a kinek hazafisága, jelleme és közéleti szereplése előtt még politikai ellenségei is meghajoltak. Az elhunyt nagy államférfiut megýénk is büszkén vallotta földbirtokosának, sőt megýénk egyik kerületét, nevezetesen a szigetvári kerületet is képviselte, hol 1861-ben választották meg képviselőnek. A nagy férfi neve, városunk névéhez is fűződik, a mennyiben a „Baresi Sertéshizlaldó-Részvénytársaság“-nak ő volt első elnöke s az utóbbi időben is meleg érdeklődéssel viseltetett hizlaldánk kiviteli mintapiacvezé emelése körül. Holttestét beszentelés után Budapestről a pozsonymegyei Sárosfa birtokára szállították, hol örök nyugalomra helyezték.

— **A „Baresi Chevra Kadisa“** 1903 évi március hó 8-án tartott évi rendes közgyűlésén dr. Perls Ármin pécsi főrabbit egyhangulag tiszteletbeli tagjának választotta. A közgyűlés után tartott istentiszteleten dr. Perls hatásos szónoklatát hallgatta a nagyszámban összegyűlt közönség. — Ugyancsak 8-án este tartotta a „Chevra Kadisa“ a casino termeiben közvacsoráját, melyen mintegy 120 személy vett részt.

azt is, hogy akit én szeretek, nem csinált a szívéből eladó cikket . . . Eljöttem. Most már villámlott az elfojtott szenvedély. — Itt vagyok teérte . . . te . . . te mindenséggem!

Egy gondolatnyit hátralépett mindakettő, végighullámozott rajtuk egy édes bódulás, aztán féltő erőszakkal ölelték át egymást s izzó csókokban fuldokolva lehelték egymásba lelküket.

A természet rendje megváltozott volna, ha ekkor, éppen ekkor Gábor bácsi a lugasba nem jő.

Kedvesen arrogans nyugalommal szólt:

— Csak azt akarom mondani, hogy haza jött az atyád, Lujzi.

A leány még mámoros volt a boldogságtól, a férfi vad elszántsággal huzta őt maga után és vitte az öreg elé:

— Édes bátyám, eljöttem a leányáért.

Az apában szinte bennakadt a bámulat. Ráden pedig szinte kiabált:

— Hallottam, hogy máshoz akarja adni a leányát. Nohát se ön, se az én

Weisz Jakabnak, a Chevra elnökének ő felségét éltető felköszöntője után Deutsch Izidor és Fuchs Adolf üdvözölték a jelenlevő dr. Perls pécsi, dr. Löwy nagy-atádi és dr. Kaufmann verőcei rabbikat, kik mindnyájan fényes, magas színvonalon álló beszédekkel tették sokáig emlékeztessé a reggelig együtt maradt társaságnak a jól sikerült estét, mely anyagilag is szép összeggel, — körülbelül 1200 koronával járult a Chevra céljaihoz.

— Nem dobolnak többé adóért.

Bares községi bírāja most téteti közzé nyomtatvány utján Bares község által legújabbán alkotott szabályrendelet értelmében, hogy a negyedévi adószedés minden héten kétszer: szerdán és szombaton van elrendelve, kidobolás nélkül, S ezt tartozik minden adófizető polgár tudomásul venni, minden további hirdetés bevárása nélkül, mert ellenkező esetben kiteszi magát a végrehajtási eljárásal járó kellemetlenségeknek. Ezzel kapcsolatosan még közzététetik az, hogy f. évi április hó 1-től kezdve a községi pénztár reggel 8-tól déli 12 óráig és délután 2-től 4-ig lesz nyitva.

Igen helyes intézkedése ez a városi képviselőtestületnek, melylyel egy ósdi, a már modernebb kor viszonyainak keretében nem illő szokásnak véget vetett. A dob különben sem tartozott sohasem azok közé a hangszerek közé, a melyek az ember érzékeire valami épületes jó hatással voltak volna. Hát még akkor, a mikor adófizetésről volt szó.

— **Sängerek Bareson.** Ismét Sängerek voltak nálunk a napokban. A mult szombaton Barestelepen a Garni-ban, más nap este pedig benn Bareson a Nemsicsféle kávéházban tartottak „előadást“. Bámulatos nagy ennek a mi népünknek a frivolitások iránti hajlandósága; mert csak ebben leli magyarázatát az, hogy úgy kinn a telepen, mint itt benn annyian összesereglettek az ostobánál-ostobább s a mellett nem kis mérvben erkölcsrontó német coupleknek és egyéb izetlen mókázásoknak a meghallgatására és látogatására, hogy egy kis vidéki tisztességes szintársulatnak is diszére, jobban

apám ne örüljön neki. Mert Lujza az enyém lesz.

Odaugrott a kábultan remegő leányhoz, csókjaival elhalmozta az ajkát, az arezát, a haját. Azután diadalmasan nézett Bedőre, aki megkövülten állott ott.

— Nos, nem elég? . . . Itt van hát még . . . még! — suttogta Ráden és csókolta a leány kezét, karját, nyakát. Azután szeliden folytatta:

— Édes, jó bátyám, mit ellenségeskednek maguk az atyámmal, mikor mi ennyire szeretjük egymást.

Gábor bácsi szeméből egyszerre patogni kezdett a derű. Az első szavakat csak úgy dadogta a csodálkozástól, de a másik pillanatban ismét a kedves, arrogans öreg lett:

— Igaz is, mit ellenségeskednek? — mondta. — Béküljenek ki az öregek. Még ma. Hadd legyen a familiában is végre tavasz.

S az öreg Bedő könnyein át mosolygott hol Gábor bácsira, hol — a gyermekeire.

Fáy Nándor.

mondva örömeire vállt volna. Nagyon helyesen járna el városunk egyébként erélyes előljárósága, ha az ilyen csavargó s minden komolyabb munkától irtózó truppenak az engedély-adással nem nyújtana alkalmat arra, hogy a közönséget zsarolhassa. Ez az „érdemes“ trupp különben mindössze is ugynevezett karmesteren kívül két férfi és két nőből állott s noha különösen a két nő egy szót sem tudott magyarul, a közönség egy része még is élvezettel hallgatta a német előadást s annyira engedte magát pumpoltatni, hogy a mikor az előadásnak vége volt, 120—160 koronával szegényebbnek érezhette magát, mert legalább is ennyire ment az az összeg, amit ez az érdemes trupp tíz-tizenkét ízbeni tényezőzással s más egyéb erőszakos módon bezsebelt.

— **Vasut a pusztába.** Ez alkalommal nem a rondes vasutat értjük, melyen a füstölő mozdonyok röpitik a nagy teher- és személyszállító kocsikat, de azokat a keskeny kis sínparókat, melyet hozzá való kocsikkal gyáraknál, uradalmaknál s nagyobb építkezéseknél használnak kisebb terhek hordására. Ily sínparókat rakat most le a barcsi leszámítoló-bank épületétől Dráva-Erdő pusztáig Király Sándor, a gróf Széchenyi Imre urodalom szakképzett ispánja, ki ily praktikus módon fog könnyíteni a teher szállításon, a pusztára vezető rossz kocsitúton melyen sáros esős időben kin volt huzni a teherrel megrakott szekeret annak a szegény állatnak. Ez új sínparon aztán majd könnyebben huzzák a lovak a terhes kocsikat.

— **Mindenki tudja,** hogy a Mauthner-féle impregnált takarmányrépamag a legnagyobb termést adja, hogy konyhakerti magvaiból a legjobb főzelék és zöltség terem és hogy a virágmagvaiból fakad a legszebb virág. — Szóval a Mauthner-féle magvak a legjobbak, készletei a legnagyobbak és árai igen olcsók.

Igazság és szeretet.

Reflexiók dr. Perls beszédére.

Dr Perls beszéde, — melynek alap-esszméjét a fenti cím képezi, — érdekes és érdemes szónoki mű, mely midőn a társadalmi kérdés megoldására törekszik: bőséges, — bár kecségtetően merész, — alkalmat nyújt a reflexiókra.

Igazság és szeretet, jog és méltányosság, racionalizmus és humanizmus: fejlődésében más-más nevet felvett, árnyalataiban specializálódott, de tartalmában azonos, egymással elválaszthatatlanul összekapcsolt két oly eszme, mely hivatását csakis benső okokban gyökerező, együttes állapotában képes betölteni; midőn a szeretet pozitív cselekvésre buzdít: az igazság a cselekvés mikéntjére int és határára figyelmeztet; midőn az igazság képessé tesz: a szeretet vagy méltányosság negatív cselekvést tesz erkölcsi kötelességgé; szóval, ha az eredmény két alkotó erő eredőjének tekinthető.

A naprendszer bolygóinak évezredek óta állandó pályája, másodpernyi pontos ságu pályafutása, ugyanazon időben való rendszeres fel- és eltűnése, a folytonosan állandó erők egyensúlyán, a kölcsönös vonzó és taszító erők kiegyenlítésén alapszik; s a melyek nem ilyen hatások alatt állanak, csak egyszer láthatók, hogy aztán parabolikus vagy hyperbolikus pá-

lyájukon előlünk örökre eltűnjenek.

Az ocean állat- és növényvilága egymás nélkül el nem képzelhető. Ha nincs növény, mely magából szén-savat leheljen ki: nincs állatvilág; ha nincs állatvilág s hiányzik az anyag körforgásához a közvetítő közeg: s nem állhat fenn a növényvilág sem.

E két példa az élettelen, vagy csak egyoldalú életműködéssei bíró természeti-ek köréből van véve. Mennyivel inkább szükséges már most a cselekvésre indító eszmék egyensúlya a társadalmi életben, hol a legkiáltóbb ellentétek találkoznak? Hol a vigadók örömszája az éhezők „jaj“ kiáltása vegyül; hol a paloták árnyékában kunyhók düledeznek; hol az arisztokratával a proletár, a szangvinikkal a melankolikus temperamentum találkozik; hol minden ember másként érez, gondolkodik, tesz, cselekszik? . . .

A mi az égitesteknek a vonzás és taszítás; a növény- és állatvilágnak a folytonos anyagcsere: az az emberiségnek az igazság és szeretet, jog és méltányosság.

Hogy társadalmi életünk ez eszmék uralma nélkül el nem képzelhető: arra a történelem évkönyvei bőven megtanítanak bennünket; de megtanítanak arra is, hogy a helyes társadalmi viszonyok kriteriumát sem egyedül az igaznak, sem egyedül a szeretetnek, — hogy úgy mondjuk, — vezető szerepe nem képezi: hanem e kettőnek harmonikus együttműködése. Ez együtt működés szükségszerű feltétele mellett nyilvánvaló, miért nem alakult meg eddig Platon ideális állama; és miért illuzorius a mai kor szocialisztikus, kommunisztikus ábrándja? . . .

A magában véve egyenként is követendő eszmék elkülönített művelése és egyoldalú gyakorlása végeredményében olyan ideális állapotot állít fel követelményül, melynek megfelelni csak approximative lehet; — s melynek mégis teljesen eleget tenni akarni szükségképpen logikai tévedésre, és úgy saját elvével, — mint a fennálló jogrenddel való összeütközésre vezet.

Az emberi cselekedetek a mögöttük rejlő vágyak eredményei, melyek egy mindig állandó alapszükséglet, azaz akarati és a folyton változó, azaz belátásos vagy ismereti elemről állanak.

Az alapszükségletekből eredő akarati elemeknek asszociáló képessége nincsen, az éhes ember nem alkot társadalmat; az éhes ember öl és rabol. S ha mégis alkot egy egyesületet, melynek célja a szükségletek könnyebb kielégíthetése: akkor az akarati elemek már nem magukban, hanem a belátásos elemmel összekapcsolva lépnek fel alkotó tényezők gyanánt. A folytonosan növekvő és mindig exaktabbá váló ismeretek alkotta és követelte jogrend, — az igazság és igazságosság, — mely midőn a sajátot védi, mindenkinek megadja a magáét: szükségképpen kell, hogy egyensúlyozója legyen a vágyak vagy érzelmek sugallatainak. S ezen fenntartás oly fontos, mindenkit oly mértékben kötelez, hogy méltán mondja Theodosius Cod. 1. 14. 1: „re vera maius imperio est submittere legibus principatum,“ „mert valóban nagyobb szerű a törvény alatt, mint a törvény felett állani“. Bármilyen nagy legyen is valaki; bármilyen

nemes szándék vezérelje is; ha tette nem e két eszme harmoniája: összeütközés lesz az, melynek kiegyenlítődése a tragikai bukás.

Schapszon Géza.

KÖZGAZDASÁG.

Közlemények

kertmivelés és mezőgazdaságról

Mühle Vilmostól Temesvárott.

V.

Magyar gyöngyvirág-tenyésztés.

Ezen kedvenc virágok tenyésztése nevezetesen Németország és Hollandiában a legmagasabb fokon áll, melyeket manapság már január 1-től december 31-ig látni óhajtunk s melyek finomabb virágüzletekben ma már teljesen nélkülözhetetlenek. Tenyésztésük most már Magyarországon is előnyösen üzetik, mert ez ideig azon téves feltételezés uralkodott, hogy a gyöngyvirágtenyésztés nálunk, a mi forró nyári hónapjainkban, keresztül nem vihető s ennél fogva itt, a kicsinyes kísérletezéseken kívül ez irányban majdnem sem mi sem történt.

Mühle Arpádnak ezen árucikkal az utóbbi években Temesvárott eszközölt intenzív és beható kísérletezései igen kiemelkedő eredményre vezettek s bizonyosságot szolgáltatott arra nézve, hogy ezen tenyésztés nálunk is, nemcsak hogy igen is lehetséges, de egyszersmind azon tapasztalatot is eredményezték, hogy a magyar gyöngyvirágsarjak, mi a sarjak fejlődését illeti, a külföldi tenyésztetiek mögött mivel sem állnak visszább, — tekintve használhatóságukat a téli üdészet céljaira — mivel a sarjak kiképződése, kiérése a mi szebb, melegebb és verőfényesebb őszi hónapjaink alatt hosszabb időn át megy végbe, — ezért tökéletesebbek és a külföldieket fölülmulják.

Hogy azonban úgy a jövő nyári valamint az őszi hónapokban is gyöngyvirágokkal rendelkezessünk, három éves e célra előtenyésztett gyöngyvirágsarjak, már a télen ezer és ezer számban a bécsi hűtő és fagyasztó telepekben lettek raktározva, elhelyezve, hol is — 4 C° hidegben megfagyasztva, folyton ily megmerevedett állapotban tartatnak, míg onnan a szükségletnek megfelelő heti részletekben újból Temesvárra vissza küldetnek s itt sötét meleg helyen meghajtvá virágzásra kényszerítetnek. E szerint most már egész éven át megszakítás nélkül lehet gyönyörű gyöngyvirágot találni.

Hogy most már egész éven át gyöngyvirágot láthatunk, javarészen az előbbbeni orosz czárnának köszönhetjük, ki is ezen kedvenc virágait minden évszakban látni kívánta s ezzel kertfelügyelőit és udvari kertészeit sokszor fölötté nagy zavarba hozta; míg végre 1883—4. évben dr. Hegel Ede kertfelügyelő és Grunerwald udvari kertészének Gatschinában sikerült a gyöngyvirágsarjakat Éjszak-Oroszországban állandóan fagyos állapotban tartani, a honnan hajtásra a szükségletnek megfelelő részletekben visszahozatták.

Ezen fagyasztást jelenleg a nagy városok hűtő és fagyasztó telepei eszközlik.

A köhögést csillapítják a jól bevált és jóízű

KAISER-féle Mell-bonbonek

2740 közjegyz. hitelesített bizonyítvány tanuskodik biztos hatásáról köhögés-, és rekedtség, hurut- és elnyálkásodásnál.

Megnem felelő vissza utasítandó.

Kapható:

SCHÖN RICHÁRD

gyógyszertárban

BAROSTELEP.

19-20

VASUTI MENETREND.

Barcsra érkezik:

Pécsről	délelőtt 10 óra 58 perc
"	délután 5 " 14 "
"	este 9 " 10 "
Kanizsáról	délelőtt 7 " 11 "
"	délután 5 " 15 "
"	este 9 " 17 "
Pakráczról	délelőtt 10 " 53 "
"	este 8 " 05 "
Somogy-Szobbról	délben 12 " 15 "
"	este 9 " 05 "

Barcsról indul:

Pécsre	reggel 7 óra 28 perc
"	délután 1 " 20 "
"	délután 5 " 55 "
Kanizsára	reggel 3 " 30 "
"	délelőtt 11 " 10 "
"	este 9 " 40 "
Pakráczra	délelőtt 8 " 16 "
"	délután 5 " 30 "
Somogy-Szobbra	reggel 3 " 40 "
"	délután 1 " 30 "

Hirdetések jutányos áron felvétnének e lap kiadóhivatalában.

Kellemes mulattató

minden családnak az

amerikai Phonograph

melyben szép dalok, és nevető couplék, zenedarabok vannak megörökítve első rangu művészekről. A hozzávaló hengerekkel együtt 20 koronától feljebb kapható

LOVRENCICS JÓZSEF

vas-, fűszer-, és táblaüveg kereskedésében

BARCSON.

Óh jaj!

Köhögés rekedtség és elnyálkásodás ellen gyors és biztos hatásuk

Éljen!

Egger mellpasztillái

az étvágyat nem rontják és kitünő ízűek.

Doboza 1 korona és 2 korona.

Próbadoboz 50 fillér.

Fő- és szétküldési raktár:

"NADOR" GYÓGYSZERTÁR

Budapest, VI., Váci-körút 17.

Egger mellpasztilla csakhamar meggyógyított

Megfojt ez az átkozott köhögés!

Kapható

Bares: **Kohut Sámuel.**

Barostelep: **Schön Richárd.**

Szigetvár: **Salamon Gy. örökösei.**

Visy Sándor gyógyszertárakban. 21-26

Asztalos műhely megnyitás.

A n. érdemű közönség szives tudomására hozom, hogy alulírott **Barcson országut-utca 44 sz.** alatt

asztalos-üzletet

nyitottam.

A mennyiben eddig, úgy a jövőben is minden törekvésemet oda irányítom, hogy úgy az épületmunkákban, valamint butorokban, egyszerűbbektől a legfinomabbig teljes meglegedésüket kiérdemeljem, t. megrendelőimnek, a legjutányosabb árak mellett.

A n. é közönség kegyes pártfogását kérve, vagyok

kiváló tisztelettel:

Zumi János

asztalos mester.

1-3.

Nyom. a baresi könyvnyomdában.